

EL PLA DE L'ESTANY

Text i foto > XAVI XARGAY I OLIVA

Donació | Diria que la política cultural d'una ciutat es defineix per un projecte que es va fent i consolidant en tota una sèrie d'etapes i d'actes rellevants: teatre, exposicions, xerrades, concerts, edicions, etc. A Banyoles es donen tot un seguit d'actes culturals que poden definir una política coherent, que pot agradar més o menys, que es pot trobar insuficient o excel·lent, a gustos va. Si a aquesta línia cultural marcada per l'Ajuntament i per diverses entitats s'hi afegeix una donació extraordinària, es pot dir que la qualitat cultural de la ciutat augmenta exponencialment. I això és el que ha passat amb la donació que ha fet Jordi Gimferrer a la ciutat. Jordi Gimferrer és descendent d'una família burgesa banyolina propietària de l'empresa Les Saques, que durant decennis va donar feina a moltíssimes persones i va marcar el ritme de la ciutat: recordo perfectament com s'aturava el trànsit de la carretera Girona-Olot per tal que passés la processó el dia del sant patró de l'empresa. Jordi Gimferrer va ser, si malament no ho recordo, un dels impulsors del fallit Museu d'Art dels Països Catalans que s'havia d'instal·lar a Banyoles, per al qual artistes importants van fer donació d'obres seves. Però va acabar com el rosari de l'aurora: només en queda el *Catalan Power* de la plaça Major. Ara, Gimferrer, crític d'art i col·leccionista, ha fet donació de la seva col·lecció a l'Ajuntament, a la ciutat; una col·lecció que ha estat definida com una de les col·leccions privades més destacades del Principat. Allò que quan era hora (la transició) no van fer les institucions, ho ha acabat portant a terme un particular: una col·lecció d'art rellevant a Banyoles.

Actes | Les quatre sessions de la quarta edició dels Cinc Cèntims de Creació Local, que consisteixen primer en un diàleg i posteriorment el passí d'una pel·lícula, estan dedicades als cineastes Isaki Lacuesta, Christophe Farnarier, Albert Serra i Miquel Casadevall, Francesc Font, Xavier Pérez i Juli Suárez. S'ha celebrat també el centenari del compositor, músic i sardanista Marti-

>> Un moment de la xerrada d'Isaki Lacuesta als Cinc Cèntims de Creació Local.

rià Font, que s'ha clos amb la projecció d'un documental i un concert. El crític musical establert a Banyoles Ignasi Julià ha ofert a l'Ateneu la segona edició del curs «Qui té por del rock?», amb tres sessions dedicades a les dècades dels vuitanta, els noranta i els inicis del segle XXI. A Can Terrades, que serà l'espai habilitat per exposar la col·lecció Gimferrer, s'hi han pogut veure les fotografies de Gervasio Sánchez: «Sarajevo, guerra i pau». A l'escrit de presentació es llegeix que «la guerra no es pot explicar». Ho sabia molt bé Stendhal quan va fer arribar tard el seu personatge a la batalla i només en va poder veure les escorialles, o Vargas Llosa quan va fer que al periodista se li trenquessin les ulleres i ho veïés tot borrós i confús. Gervasio Sánchez recupera fotos de la vella guerra i les posa al costat d'imatges actuals amb la mateixa perspectiva: els espais són els mateixos, adobats; la gent s'ha fet gran; les cicatrius tenen forma de tomba o del buit que han deixat algunes persones. L'exposició impressiona.

EL RIPOLLÈS

Text i foto > EUSEBI PUIGDEMUNT

Demografia | Aquesta crònica del Ripollès comença amb les dades demogràfiques d'abast comarcal referents a l'any 2022 proporcionades per l'IDESCAT. Respecte de l'any 2021, la comarca ha experimentat un lleu creixement de població, atès que ha passat de 25.449 a 25.510 habitants; pel que fa a les principals viles del terrer: Ripoll,

Ribes de Freser, Sant Joan de les Abadesses i Camprodon, totes en mantenen el nombre llevat de Ripoll, que presenta un retrocés, ja que va passar de 10.865 habitants el 2021 a 10.641 l'any següent.

Societat | En aquest apartat, cal destacar la celebració dels cent vint-i-nou anys de l'Associació de la Germandat el passat 28 de gener a Sant Pau de Segúries, amb un seguit d'activitats per a tots els públics. Aquesta associació ha treballat i vetllat des de sempre tant pel bé comú com per ajudar els veïns quan s'ha escaigut. Sense deixar el tema dels aniversaris, recordem que l'Institut Abat Oliba de Ripoll commemora els primers cinquanta anys de vida acadèmica, que començà el curs 1972-1973.

>> Façana de la nova seu de la Biblioteca Municipal Josep Picola.